

med institutioner, der alene er godkendt efter lovens kapitel 1, være omfattet af bestemmelserne i lovens § 2 (om statsinstitutioner, der overgår til godkendelse efter loven), § 3 (om godkendelse og tilbagekaldelse af godkendelse), §§ 4-5 (om ophør), den foreslåede § 5 a (om sammenlægning og spaltning), § 6 (om bemyndigelser til ministeren og godkendelse af uddannelsesudbuddet), kapitel 2 (om vedtægter), kapitel 3 (om ledelsen), kapitel 4 (om søgsmålskompetence), kapitel 5 (om tilskud, lån m.v.), kapitel 6 (om kapitalforvaltning, regnskab og revision), kapitel 7 (forskellige bestemmelser) og kapitel 8 (om klage).

Til nr. 4

§ 2, stk. 2, i den gældende lov har følgende formulering: »Undervisningsministeren kan efter forhandling med finansministeren fastsætte regler om vilkårene for overdragelse eller anvendelse af statens faste ejendomme til institutioner, der i medfør af stk. 1 overgår til selveje. § 34 finder tilsvarende anvendelse«.

I bemærkningerne til den gældende bestemmelse er det fastslået, at regler kun skal fastsættes, såfremt overdragelserne omfatter en gruppe af institutioner. Ved enkeltstående overdragelse kan overdragelsen løses ved forelæggelse for Folketingets Finansudvalg. Jf. Folketingstidende 1995-1996, Tillæg A, sp. 3410 ff.

Med den nye ordlyd foreslås det, at undervisningsministeren kan overdrage ejendommene til statsinstitutioner, der overgår til selveje uden forhandling med finansministeren. Omformuleringen af bestemmelsen skal ses i lyset af, at der er opnået enighed om vilkårene for overdragelse af statsinstitutioner mellem undervisningsministeren og finansministeren. Institutionerne skal ved overtagelse af statsejendomme indbetale et beløb til statskassen svarende til 50 pct. af den offentlige vurdering. Finansieringen heraf kan ske ved optagelse af realkreditlån. Institutionens udgifter til renter og afdrag på sådanne lån vil blive finansieret af det bygningstaxameter, som institutioner under selvejeloven modtager til finansiering af kapitaludgifter. Ved statsinstitutioners overgang til selveje vil Folketingets Finansudvalg blive orienteret.

Det foreslåede stk. 3 præciserer, at bestemmelsen i stk. 2 også gælder, når en statsinstitution indgår i en sammenlægning efter den foreslåede § 5 a.

Til nr. 5

Den foreslåede bestemmelse indeholder nye regler om fremgangsmåden ved sammenlægning og spaltning af uddannelsesinstitutioner og har til formål at

lette mulighederne for at danne Centre for Videregående Uddannelse.

Ifølge stk. 1 kan undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen tillade, at uddannelsesinstitutioner sammenlægges. Sammenlægning sker uden forudgående nedlæggelse af de deltagende institutioner og ved såkaldt universalsuccession, hvilket vil sige, at den fortsættende institution, der fremkommer som følge af sammenlægningen, overtager såvel forpligtelser som rettigheder fra den eller de andre institutioner, der indgår i sammenlægningen.

Det er ikke en betingelse for at anvende bestemmelsen, at sammenlægningen sker med henblik på at opnå CVU-godkendelse. Den institution, der fremkommer som resultat af sammenlægningen, skal dog altid godkendes efter selvejelovens § 3.

Undervisningsministerens tilladelse indeholder et *uddannelsespolitisk* aspekt, idet ministeren skal vurdere det uddannelsespolitiske perspektiv i, at sammenlægningen sker, og i at den fortsættende institution godkendes efter selvejeloven. Bestemmelsen omfatter sammenlægning af statslige uddannelsesinstitutioner og/eller selvejende uddannelsesinstitutioner. Institutioner, der udbyder videregående uddannelse efter regler i andre ministeriers lovgivning, vil efter omstændighederne kunne indgå en sammenlægning, men dette vil skulle ske på grundlag af det regelsæt, som gælder for den pågældende institution.

Undervisningsministerens godkendelse indeholder endvidere et *fondsretligt aspekt*, nemlig når der indgår selvejende institutioner i sammenlægningen. Selvejende uddannelsesinstitutioner på Undervisningsministeriets område er fonde, men institutionerne er undtaget fra reglerne i lov om fonde og visse foreninger, jf. dennes § 1, stk. 2, nr. 3. For disse institutioner har spørgsmål om vedtægtsændringer, sammenlægning m.v. hidtil været reguleret af almindelige permutationsretlige grundsætninger. Afgørelse er blevet truffet af Undervisningsministeriet efter høring af Civilretsdirektoratet, som udøver Justitsministeriets permutationskompetence.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at beslutning i sager om sammenlægning af uddannelsesinstitutioner fremover alene træffes af undervisningsministeren. Ved administrationen af ordningen vil Undervisningsministeriet følge den praksis, som Civilretsdirektoratet på det fondsretlige område har fastlagt vedrørende sammenlægninger m.v., jf. lov om fonde og visse foreninger § 32. Ved vurderingen af en ansøgning om sammenlægning vil undervisningsministeren bl.a. påse, at der tages de fornødne hensyn til aktuelle rettigheder og berettigede forventninger om ydelser